

Weiszberger Herman Az Első Világháborúban

A képen Weiszberger Herman, a nagyapám látható.

Fried Gizella, a nagyanyám hozzáment a nyíregyházi Weiszberger Hermanhoz, és elköltöztek Mezőkeresztesre, mert Herman ott kapott hittantanári állást. Ott született négy gyerekük: Lenke, az anyám 1905-ben, Rózsi 1911-ben és két fiú, akik korán meghaltak. Herman nagyon vallásos ember volt, a végzettsége jesiva bóher lehetett, sőt meréne ráv volt. Meréne ráv az, aki különösen

ismeri a Talmudot. Napi foglalatossága volt, hogy reggel elment a templomba, és este is elment a templomba. A kettő között végezte a dolgát. Gyönyörű írása volt, sokat olvasó, elmélyedő ember volt.

Valamikor az első világháború előtt, 1912-ben vagy 1913-ban Salgótarjánba költöztek, mert Mezőkeresztesen igencsak szegényesen éltek a hitközségi fizetésből. A nagymama nyitott egy zöldségüzletet, a nagypapa pedig kapott egy mesgiáh állást. A mesgiáh állás azt jelentette, hogy a mészárszékben a marhának azt a részét, amelyik kóser, először ki kellett rejnigolni. És ha ő erre rátette a pecsétet, hogy rejnigolt és kóser, az eladható volt.

Gizella korán, harminchárom éves korában meghalt. Ez úgy történt, hogy Hanukára mindig hazament a szüleihez. Ez a makkegészséges fiatalasszony a vonatúton úgy megfázott, hogy tüdőgyulladást kapott. Mire megérkezett, belázasodott. Gondolták, megfázott, majd elmúlik. Negyvenkét fokos láza lett, és két nap alatt meghalt, ott, Tizzaszederkényben.